

MOCIÓ QUE PRESENTEN TOTS ELS GRUPS MUNICIPALS DE L'AJUNTAMENT DE VILANOVA DEL CAMÍ PER A L'ADHESIÓ A LA CARTA ALIMENTÀRIA DE LA REGIÓ METROPOLITANA DE BARCELONA.

Vivim en un planeta finit amb recursos limitats. Vivim, també, en societats globalitzades condicionades per canvis accelerats i grans desafiaments on conflueixen emergències múltiples.

Les emergències climàtiques i ecològiques que afrontem estan directament vinculades a l'emergència sanitària actual i, de retruc, a l'emergència alimentària resultant.

La pandèmia de la COVID-19 ha posat encara més de manifest les fragilitats d'un sistema alimentari globalitzat que ja estava sota una forta tensió. Estem davant una situació extraordinària que ens ofereix una oportunitat per incorporar els aprenentatges d'aquests intensos moments, redefinir una visió i missió conjuntes, i reconstruir un sistema alimentari més localitzat, sa, just, baix en carboni i ecològic que pugui donar resposta a les necessitats de totes les persones.

Les crisis conviden a fer-nos preguntes sobre què és allò essencial, necessari i vital tant a escala personal com social i econòmica. **L'alimentació és una necessitat bàsica**, un dels elements fonamentals per a la vida de les persones, i requereix ser elevada al rang de política pública.

L'alimentació és una qüestió personal i també política, amb impactes significatius des del punt de vista social, ecològic i econòmic. En aquest sentit, resulten imprescindibles plantejaments territorials i de caire transversal per fer valer i defensar l'alimentació com a dret fonamental.

Són moltes les veus que subratllen el protagonisme dels municipis com a palanques de transformacions profundes. Però les polítiques alimentàries transcendeixen les polítiques de consum. Així doncs, no es tracta només de garantir l'abastiment als pobles i ciutats, sinó d'equilibrar les relacions entre el món urbà i el seu entorn. De fet, els contextos urbans i els rurals es troben caracteritzats per continuïtats i complexes interdependències. El rol de lideratge de les ciutats no ha d'anar pas en detriment de la qualitat de vida als territoris rurals, ans al contrari: si la ciutat cuida el camp, el camp cuida la ciutat.

El model alimentari influeix en el model territorial. La nostra relació amb l'aliment ha estat i és un principi d'ordenació fonamental dels llocs que habitem i les relacions que establim entre les persones i amb l'entorn. Davant la creixent desconexió entre món rural i món urbà, ens cal repensar urgentment la relació entre el consum urbà i la pagesia, generant espais de confluència entre la persona que produeix i la que consumeix, per reconèixer la persona consumidora com a ciutadania coproductora.

La relació entre alimentació i salut és incontestable. El concepte de salut no només inclou la salut humana, sinó també la salut planetària. No es tracta únicament de l'absència de malaltia, sinó del manteniment del benestar físic, mental, social i ecològic dels individus i dels seus ecosistemes. Garantir la salubritat i la seguretat d'allò que consumim esdevé un dels principals objectius de les polítiques alimentàries, però cal anar més enllà.

Malauradament, els desequilibris alimentaris de la població són una tendència creixent

i un símptoma inequívoc d'uns estils de vida poc saludables i desvinculats de l'origen del producte, així com de la poca informació sobre els diferents sistemes de producció agrària, ramadera i pesquera. De fet, sobrealimentació i desnutrició són dues cares de la mateixa moneda. A més, la malnutrició és una nova forma de desigualtat alimentària.

La indústria de productes alimentaris i begudes, junt amb la restauració, té un pes econòmic i estratègic important al nostre país. La transformació dels aliments, però, requereix uns elevats estàndards de qualitat, tant en termes nutricionals i ambientals com en l'ocupació que generen, i que cal garantir que són sempre respectats.

En aquest sentit, la innovació tecnològica, social i mediambiental és el motor que ens permet replantejar alguns aspectes del model alimentari actual, que s'ha mostrat ineficient, amb alts costos de producció i poc valor de producte. Però també cal confiar en el coneixement i els mètodes tradicionals. El retorn a una relació més respectuosa amb els cicles naturals i amb els vincles entre els aliments i els territoris és clau per a un nou model alimentari.

Tenint en compte **els compromisos de les diferents agendes internacionals** envers un sistema alimentari més just, sostenible i saludable. Especialment els Objectius Agenda Desenvolupament Sostenible 2030 de les Nacions Unides, Decenni de les Nacions Unides d'Acció sobre la Nutrició (2016- 2025), Carta Europea de Governança Territorial i Alimentària (2011), Carta per una sobirania alimentària des dels nostres municipis (2014), Pacte dels Alcaldes i Alcaldesses pel Clima i l'Energia (2015), Pacte de Polítiques Alimentàries de Milà (2015) i Estratègia d'impuls de la política alimentària de Barcelona (2016-2019).

COMPROMISOS

1. Facilitar la participació i la governança per crear una base social i institucional implicada.
2. Defensar un medi agrari viu que impulsi la producció local i el seu valor social i ecològic
3. Prioritzar l'equitat social i econòmica davant la crisi climàtica i el món postpandèmia

D'altra banda, cal recordar que el 2021 Barcelona acollirà la Trobada Mundial d'Alcaldes del Pacte de Polítiques d'Alimentació Urbana de Milà" sota el lema "Resiliència creixent: Societats d'Alimentació Sostenible per abordar l'Emergència Climàtica", una oportunitat sinèrgica que permetria a la Diputació de Barcelona impulsar una política pública adreçada cap a la sobirania alimentària, el consum responsable, la producció agroecològica, els circuits curts de comercialització i de proximitat als mercats municipals, però també una aliança amb els menjadors escolars i l'alimentació saludable dels infants. A més, és un escenari propici des del punt de vista de la promoció de la demarcació des d'un perspectiva turística i sostenible.

També hem de recordar iniciatives reeixides de la pròpia Diputació de Barcelona que ha estat pionera en l'impuls de la figura de Parcs Agraris i rurals, que volen preservar l'espai agrari, dinamitzar i acompanyar el sector agrari i promoure la producció i consum d'aliments de proximitat.

La Diputació de Barcelona esta impulsant el projecte BCH Smart Rural, amb l'objectiu de posar en valor el món rural de la demarcació i l'especialització en el sector productiu i alimentari com oportunitat de desenvolupament econòmic i treballa en la creació de recursos adreçats als ens locals per a implementar estratègies alimentàries des d'una perspectiva de models alimentaris més sans, saludables, resilents, justos,

de proximitat i d'emissions 0, i que aquestes estratègies són cabdals per assolir els ODS 2 i 12.

D'altra banda, amb el projecte Parc a taula que, mitjançant la gastronomia, la producció artesanal i la viticultura de proximitat i de qualitat, visibilitzava els valors naturals, culturals, paisatgístics dels nostres parcs, i que representa no només una crida al compromís mutu per part de productors i productores i consumidors i consumidoras, amb la intenció de fer al màxim d'accessibles opcions de consum responsable i de proximitat, sinó que són una aposta estratègica per una bona alimentació, pel suport econòmic, social i ambiental del territori.

Atès que la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana de Barcelona vol donar suport i reforçar els processos que s'esdevenen a escala local per a la transició a un model de major sobirania alimentària, que enforteixi la resiliència d'un sistema alimentari més just, segur, sostenible i saludable, format per criteris socials, ecològics i de proximitat.

Atès que l'adhesió a la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana de Barcelona suposa la vinculació de les institucions i organitzacions signants amb el Pacte de Milà de Polítiques Alimentàries Urbanes i la voluntat de col·laboració en el bon desenvolupament de les activitats associades a la Capitalitat Mundial de l'Alimentació Sostenible 2021.

Atès que la Carta proporciona un marc estratègic i d'acció per al desenvolupament de polítiques alimentàries en clau local i de la demarcació de Barcelona amb la implicació dels actors de l'anomenada quíntuple hèlix: les administracions públiques, l'empresa i el sector productiu, el món acadèmic i de la recerca, la ciutadania i les seves organitzacions, i els mitjans de comunicació.

L'Ajuntament de Vilanova del Camí acorda:

Primer. Adherir-se a la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Segon. Donar suport a les activitats de la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible de Barcelona 2021, amb la col·laboració dels ajuntaments de la demarcació que puguin estar-hi interessats.

Tercer. Elaborar programes propis sobre alimentació sostenible durant l'any 2021 i en cooperació amb els ens locals de la demarcació.

Quart. Cercar mecanismes de coordinació interna per a impulsar la governança alimentària integrant les diferents baules dels sistemes alimentaris (producció agrària, transformació, distribució, venda, consum i residus/malbaratament).

Cinquè. Convidar els ajuntaments de la demarcació de Barcelona a adherir-se a la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana i a implicar-se amb els seus objectius i compromisos expressats.

Sisè. Traslladar els anteriors acords a l'Ajuntament de Barcelona, a la resta d'Ajuntaments de l'àmbit de la demarcació de Barcelona, a l'Associació del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Setè. Proposar l'adhesió de la Diputació de Barcelona al Consell Català de l'Alimentació que impulsa el DARPA